

Stambuly sarsdyran prokuror: Marlon Kemal

Category: Kitapcy

написано kitapcy | 24 января, 2025

Stambuly sarsdyran prokuror: Marlon Kemal İSTANBUL'U TITRETEN
SAVCI: MARLON KEMAL

Bir makam, o koltukta oturanın yaptığıyla değer kazanır. 17 Aralık Operasyonu'ndan sonra savcılar gündemde. Başbakan Erdoğan bir dönem altına zırhlı otomobilini verdiği savcı Zekeriya Öz'ü iş takibi yapmakla itham etti. Savcılar, artık kudretli olmakla saygı görmek arasındaki farkı anlamıyor. 1970'li yılların İstanbul'unda nam-ı diğer "Marlon Kemal" adında bir savcı vardı.

Cinayete kurban giden Kemal Şimşek, gücün saygıyı garanti edeceğini sanan savcılardandı...

Nam-ı diğer "Marlon Kemal"... Savcı Kemal Şimşek... Ailesi Of'lydu...

Babası, mektepsiz seyyar dişçiydi. İki kız, üç çocuğu olunca geçim derdi arttı; soluğu o da çoğu hemşehrisi gibi İstanbul'da aldı.

Kemal Şimşek 1938'de babasının işi nedeniyle yaşadıkları Bayburt'ta doğdu; İstanbul Balat'ta büyüdü.

İçinde yoksulluğun verdiği büyük bir öfke vardı. Yaramazdı. Mahallede herkesi dövüyordu. "Uslansın" diye mahalleden ağabeyleri Hasköy boks kulübüne götürdü.

Boksu sevdi; sabahtan akşama kadar ringden inmedi; özellikle sağ yumruğu çok güçlüydü. Artık öfkesini kum torbasından alıyordu. Ya da boks yaptıklarından. Bir gün Coşkun adlı arkadaşı tarafından nakavt edildi. Yenilgiyi hazmedemedi; kendine gelince Coşkun'un üzerine yürüdü; zor ayırdılar. Sonra haltere merak sardı. Fizik olarak çok güçlüydü.

Bir o kadar da çalışkan.

İstanbul Hukuk Fakültesi öğrencisi oldu. Fakat fakültede medeni hukuk dersinde sınıfa kedi sokunca Prof. Dr. Ferit Hakkı

Soymen'in hışmına uğradı. Atıldı. Öğrenimine Ankara Hukuk Fakültesi'nde devam etti...

1950'li yıllar...

Gençlerin ilahı; 8 Oscar ödülü kazanmış "Rıhtımlar Üzerinde" filmiyle Marlon Brando'ydu. Filmde Brando, "Terry Malloy" adlı genç bir boksörü oynuyordu.

Üniversite öğrencisi Kemal Şimşek, Marlon Brando'ya benziyordu; üstelik boksördü. Ve o günden sonra yakın çevresindeki adı "Marlon Kemal" oldu! Artık film kahramanı "Tery Malloy" gibi giyiniyor; onun gibi yürüyor ve saçını onun gibi tarıyordu.

Bitirim yatağı, delikanlılar beşiği Balat'ta büyüyen Kemal Şimşek'e bu karakter tam oturmuştu. Maçoymuştu, sertti ve sözünü sakınmaz bir isyankardı.

• **Gazeteler: Kahraman Savcı**

"Marlon Kemal" hukuk fakültesini bitirdi. Savcı olarak Anadolu'yu dolaştı; Oltu, Gündoğdu, Çerkezköy ve İstanbul Eyüp.

İstanbul mu onu yoldan çıkardı yoksa şöhret mi?

Şöyle...

Eyüp Cumhuriyet Savcısı olan Kemal Şimşek, burada görev yaparken şöhrete kavuştu! Günlerce gazetelerde haber olan "Hayali Haliç Tecavüzcüsü" olayını çözdü. İddiaya göre, bir genç adam, tecavüz edildikten sonra, boğulmak üzere Haliç'in pis sularına atılmıştı.

Polis, şüpheli üç genci yakaladı. Gençler işkencede suçlarını kabul etti. Dosya savcılığa intikal ettirildiğinde olaydan şüphelenen savcı Marlon Kemal, gençlerin masum olduğuna inanıp serbest bırakarak tüm emniyeti karşısına aldı. Olayı tek başına araştırdı. Gençliğini yaşadığı mekanları yakından tanıyordu. Çok tanıdığı insan vardı. Sonuçta, tecavüz edildiği söylenen gencin sağ olduğunu, zimmetine geçirdiği paralarla kaçtığını ortaya çıkardı. Bu olay İstanbul basınında geniş yer buldu. Gazeteler ondan bahsediyordu. "Hayali Haliç tecavüzünü çözen kahraman savcı."

• **"Said-i Nursi'ye özgürlük"**

Kimine göre gece hayatı bu şöhretle başladı...

Kimine göre ise zaten İstanbul gece hayatının içinde büyümüş-tü.

O dönemde İstanbul yeraltı dünyasının ünlü isimleri Of'lydu. 1950'li 1960'lı yılların ünlü kabadayısı Of lu Hasan'ın (Cevahiroğlu) "mirasını" kardeşi Of lu Osman (Cevahiroğlu), Of lu İsmail (Hacısüleymanoğlu) paylaşıyordu.

Marlon Kemal savcı olsa da yeraltı dünyasındaki Of lu hemşehri-leriyle ilişkisini hiç koparmadı. Öğrenciliği döneminde cep harçlığını Of lu kabadayılardan almıştı.

Fakat bu yakınlığı doğal olarak meslektaşları tarafından hep eleştirildi.

Bir gün:

"Şövalye" lakaplı arkadaşının duruşmasına, izleyici olarak gitti. Mahkeme hakimi tanıdı ve kızdı; "Sen ne biçim savcısın, ne işin var böyle kişilerle, nasıl bunlarla arkadaşlık edersin?"

Yanıtı şu oldu:

"Sayın yargıç kimi topa meraklıdır, kimi kelebek avcılığına. Ben ise delikanlı, mert, kabadayı insanların aşığuyım!"

Farklı bir savcıydı; üniversite yıllarında Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı üyesiydi. Savcılık günlerinde de görüşlerini çekinmeden söyledi: "TCK'da sosyalist düşüncüyü suç sayan 141 ve 142'nci maddeler kaldırılınsın. Ama Said-i Nursi'nin inancına da yasak gelmesin" diyordu.

Evet farklıydı:

Polisler tarafından "fahişe" ya da "hayat kadını" diye aşağılanan kadınlara destek çıkıyordu. "Onlar da Türkiye Cumhuriyeti'nin vatandaşı" diye polislere kızıp, kadınlara "hanımefendi" diye hitap ediyordu!

İşkenceye karşıydı. İfade için makama getirilen sanıklara işkence yapıldığını anlayınca polislerin üzerine yürüyordu.

• Gündüz savcı gece kurt

Marlon Kemal'in bir türlü vazgeçemediği iki tutkusu vardı:

Biri kumar...

Dostoyevski, kumar tutkusunu anlattığı "Kumarbaz" kitabında

Marlon Kemal'in ruh halini yazmıştı sanki:

“Ben, kendi kendimi bütünüyle mahvettim. Artık kendimi kıyaslayabileceğim herhangi bir şey var mıdır; ahlak kuralları filan? Bana faydası olacak hiçbir ahlak kuralı yoktur artık. Hele böyle bir durumda ahlak dersleri kadar yersiz bir şey olamaz. Ah, řu kendini beğenmiş tipler! Böbürlene böbürlene sana nasihatler vermeleri! řu anki durumumun iğrençliğini ve pisliğini en az kendileri kadar bildiğimi bilselerdi, o koca dillerini sallamaktan vazgeçerlerdi. Bana bilmediğim ne söyleyebilirler ki? Benim sorunumla ilgili ne bilebilirler ki?” (s.150)

Mesleğinde idealist olan Marlon Kemal, gündüzleri prensiplerinden asla vazgeçmeyen, kanunlara bağılı otoriter bir savcıyken, geceleri tam bir kabadayıya dönüşüyor, adam dövmeekten çekinmiyor ve kumarhanelerden çıkmıyordu.

“Gündüz savcı, gece kurt” namıyla anılır oldu.

Savcı olarak gündüz rüşvet almıyor ama geceleri kumarhanelerden mano alıyordu!

İddiaya göre, kumarda kaybederse “Ulan savcı kumarda kaybeder mi?” diyerek kumarhane sahiplerinden parasını geri alıyordu.

Kavgalara karışıyor, dövdüğü adamlara da “Kemiklerini kırar macun gibi duvara sıvarım. İstanbul'un bütün boyacıları raspa etse duvardan kazıyamaz” diyordu.

Bir yanda gazetelerin “kahraman” deyip fotoğraflarını bastığı bir Cumhuriyet savcısı; diğerk yanda gece aleminin kumar, gasp, kaçakçılık, cinayetten sabıkalı veya arananlardan oluşan alemci çevre içindeki kabadayı.

Marlon Kemal, en babasından, en ayakçısına kadar birçok ismi yakından tanıyordu. Babalar dünyası da onun mertliğini; kol gücüne güvenmesini seviyordu.

İçkiyle de arası iyiydi; kumar oynarken hep viski içiyordu; ve anlatılanlara göre, hiç sarhoş olmuyordu! Kim bilir belki de hayat sarhoşuydu!

• Kırmızı Mercedes tutkusu

Ve gelelim ikinci tutkusuna:

Kırmızı Mercedes!

Marlon Kemal lükse ve şıklığa düşküncü. Hilton Oteli'nde özel odası vardı.

Fakat Kırmızı Mercedes zamanla İstanbul'da korku nesnesine dönüştü. Savcı Marlon Kemal sinirlendiği kişileri görevlerine rütbelerine bakmadan dövüyordu.

Gazetelerde artık vukuatları haberdi:

Örneğin, İstinye'de görevli bekçi Mustafa Sarı'yı hastanelik etmişti. (24.3.1975 Milliyet)

Örneğin, Polis memuru Tamer Türksever'i dövmüş ve polis şikayetçi olmuştu. (9.2.1976, Milliyet)

Marlon Kemal toplamda; bir milletvekili, bir baş komiser, bir bekçi, iki polis memurunu dövmüştü. Sonunda, İstanbul'dan Eskişehir savcı yardımcılığına tayini çıkarıldı.

Sanılıyordu ki İstanbul gece aleminden uzaklaşır. Ne gezer!

Sık sık rapor alıp İstanbul'a gelmeye devam etti.

Ve son geliş ölümüne sebep oldu.

Kurşun hiç beklemeyişi bir yerden geldi.

Tarih 7 Mart 1977

Saat 01.30 idi...

• Defterinde kimlerin adı yok ki

Savcı Marlon Kemal, Av. Ali Rıza Dizdar'ın eniştesi. "Ruhunda delikanlılık vardı. 'Beyoğlu'nun arka sokaklarında beni sırtımdan vuracaklar' derdi. Öyle de oldu. Cesedini ben aldım."

Ceketinin iç cebinden borçlu listesi çıktı; kabadayılardan 2 milyon TL'ye yakın kumar borcu alacağı notu vardı. Ayrıca üzerinde; "tek taş pırlanta platin yüzük, beş pırlantalı altın bir yüzük, 70 bin TL nakit para, Dunhill marka altın kaplama kalem, 14'lü Browning marka tabanca" vardı.

Av. Ali Rıza Dizdar için zor olan haberi ablasına vermekti. Nasıl söyleyecekti.

Evde...

Savcı Marlon Kemal'in eşi Hatice Yıldız Şimşek hamileydi. 8 yaşında bir oğlu ve 7 yaşında bir kızı vardı. İkinci kızını eşinin ölüm haberini alınca erken doğumla dünyaya getirdi.

Katil yabancı biri değildi; Nurullah Çınar'dı...

17 yaşında iken ablasına pazarda laf atan bir kişiyi öldürmüş ve yedi yıl hapiste kalıp 1974 affıyla çıkmıştı. 26 yaşındaydı.

Yeraltı dünyasının tanınmış kabadayılarından Dünder Kılıç'ın akrabasıydı; Of'un komşusu Sürmeneli'ydi.

Marlon Kemal, Nurullah Çınar'ı ve Dünder Kılıç'ı da yakından tanıyordu. Çünkü hemşehrisi Oflu İsmail, Dünder Kılıç'ın kızkardeşi Kısmet ile evliydi.

Dünder Kılıç'ın ifadesine göre, Marlon Kemal kumar borçlarını almaya gittiğinde son günlerde yanında Nurullah Çınar'ı götürüyordu.

Peki...

• Marlon Kemal niye öldürüldü?

Nurullah Çınar'ın polis ifadesine göre, "Kemal Ağabey'i severdim, sayardım. Fakat son günlerde gereksiz yere adam dövüyor, yok yere olay çıkarıyordu. Son olarak Beyoğlu İmparator Otel'de yatıp, parasını ödemeyen bir arkadaşımı döverken gördüm, ayırmaya çalıştım. 'Kemal Ağabey, yapma neden dövüyorsun çocuğu, parası olunca verir otele borcunu' demeye kalmadan, bana da hakaret edip tekmeledi, dövdü. Bu dayaktan sonra nefretim arttı. Gördüğüm yerde öldürmeye karar verdim."

7 Mart 1977.

Saat: 01.30.

Marlon Kemal, Oflu Osman'ın sahibi olduğu Beyoğlu'ndaki Emek Kulübü'nde bezik oynuyordu. Bir ara kalktı, müdüriyet odasına gitti. Not defterini çıkardı; masadaki telefonun rakamlarını çevirmeye başladı.

Tam o sırada Nurullah Çınar odaya girdi ve Savcı Marlon Kemal'in üzerine kurşun yağdırdı.

Gerçekten cinayet bu kadar basit bir nedenle işlenmiş olabilir miydi? Ortaya çıkarılamadı.

Yıllar sonra Yavuz Donat Sabah gazetesinde yazdı:

"Fi" tarihiydi. Başbakanlık koltuğunda "Karaoğlan" (Bülent Ecevit) oturuyordu. İstanbul-Şişli'de "şöhretli bir savcı"

vardı: Çok kişi soyadını bilmezdi. Herkes ona “Marlon Kemal” derdi. Havalıydı, fiyakalıydı. Çifte tabancalıydı. Gecelerin adamıydı.

Bir gece, galiba bir kumarhanede Marlon Kemal’i vurdular. Olay günlerce gazetelerin manşetiydi. Başbakan Ecevit emir verdi: “Bu iş aydınlatılsın... Ucu kime ve nereye kadar gidiyorsa araştırılsın... Gerçek neyse ortaya çıkarılsın.”

“İsimler” ortalıkta uçuştı. “İddialar” birbirine karıştı.

Soruşturmayı yürütenler “Marlon Kemal’in telefon defterine, notlarına” ulaştı. Ve aylar ayları kovaladı.

Bir gün TBMM kulisinde, Başbakan Yardımcısı Orhan Eyüboğlu ile karşılaştık.

Rahmetli eski polis müdürüydü. “Ne oldu Marlon Kemal meselesi” diye sorduk: Kolumuza girdi:

– Bir şey çıkmayacak, kapanacak.

– Adamın telefon defterinde kimlerin adı yok ki?.. Siyasetten medyaya, iş dünyasından bürokrasiye kadar.

– Hangi birini ifadeye çağıracaksın, kimi gözaltına alıp sorgulayacaksın?

– Kurcaladıkça işin bilmem nesi çıkıyor. (30.3.2008)

Dündar Kılıç’ın adı cinayetin azmettirici olarak gazetelerde yer aldı. Ama hakkında soruşturma yapılmadı. Sadece tanık olarak dinlendi. “Sevdiğimiz iyi bir kardeşimizdi, neden öldürüldüğünü ben bilemem” dedi.

Bilinir ki Dündar Kılıç pek sevmediklerine “iyi bir kardeşimiz” derdi!

Savcı Marlon Kemal’in neden öldürüldüğü hiç ortaya çıkarılmadı. Nurullah Çınar 22 yıl ceza aldı. 1981’de cezaevinden firar etti. 2000 yılında öldü.

0 nesil öyleydi: Saygı görmek için kudretli olmak gerektiğine inanıyorlardı.

Hiç bilemediler, kuvvet saygıyı garanti etmez!..

Soner YALÇYN.

«SÖZCÜ» gazetesı, 05 Ocak 2014.